

man ham ud i Anarkiet, saa arbejder den højterede Regering for Anarkiets Interesser i Stedet for at virke for Freden og den sociale Forstaaelses.

Pürschel: Jeg skal ikke gøre noget Forsøg paa at følge det ærede Medlem Hr. Sundbo i hans vidtsvævende Foredrag, som strakte sig fra Barnemord til Redernes Spiritusforbrug, men kun tillade mig ganske kort at minde det ærede Medlem om, at der jo ogsaa er blevet drukket Vin ved andre Middage end dem, som Rederne har holdt. Det har der undertiden kunnet læses noget om i visse Organer, som ikke er det ærede Medlem venligtsindede; jeg vil anbefale ham at studere det.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at Socialdemokratiet vilde Fred. Dertil er kun at sige, at saa har denne Fredsvenlighed undertiden givet sig besynderlige Udslag. Men heller ikke ved dette skal jeg dvæle nærmere, for det ærede Medlems Tale er af der Beskaffenhed, at den vist nærmere maa ses under Synspunkter, som anlægges overfor Systemer som I. P. Müllers, en Slags gymnastisk Øvelse til Vedligeholdelse af Tungens fulde og uindskrænkede Brug.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Trier, der talte om, at de andre Partier havde overvundet deres Betænkeligheder ved at gaa med til en Henstilling fra Folkenes Forbund; han tænkte der paa Udsendelsen af Tropper til Vilna. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Zahle tog nogen Reservation, ganske vist i taagede Vendinger, men det var dog en Reservation, og dens Mening var netop denne, at man ikke ønskede, at den Omstændighed, at vi nu gik med, skulde betragtes som et Præcedens. Derefter kan det jo ikke nytte, at det ærede Medlem Hr. Trier nu vil hen vise til den som et Præcedens. Det ærede Medlem talte endvidere forblømt om de Klager og deraf følgende Ubehageligheder, der kunde komme, hvis man ikke ratificerede, ikke gik med til dette Lovforslag. Ja, jeg er ikke Ekspert paa dette Omraade, men jeg har ved at læse de paagældende Artikler i Folkeforbundspagten igennem faaet det Indtryk, at Klager i egentlig Forstand, Klager, som tages op til Behandling, og som kan gøres til Genstand for, om jeg saa maa sige Retshaandhævelsesskridt fra Folkenes Forbunds Side, udsætter man sig ikke for, før man har ratificeret.

Jeg vil benytte dette til at advare mod letsindigt at gaa til en Ratifikation af disse

Konventioner, blot fordi man nu synes, at Tiden kræver det. Det er et Ord, der dækker saa uhyre meget og misbruges saa uhyre tidt, og jeg vil advare imod, at man anlægger den Betragtning, at naar man sender nogle Folk til Washington, og de derovre under en Kongresstemning gaar med til et eller andet, saa skal dermed den danske Regering og Rigsdag været bundne til at følge de Herrer Kongres-delegerede. Man har undertiden talt om Massepsykologi og Massesuggestion; man kunde vist ogsaa tale om Kongrespsykologi og Kongressuggestion. Jeg tror, det vilde være noget farligt at anerkende den Betragtning, at selv nok saa udmærkede Mænd som de, der her fra Landet var sendte derovre, kunde binde Regering og Rigsdag saaledes, at man ikke kunde være bekendt andet end at vedtage, hvad de 5 eller 6 Herrer havde besluttet derovre. Naar vi beskæftiger os med Forhold vedrørende Folkenes Forbund, bør vi overhovedet vænne os til i meget høj Grad at overveje Konsekvenserne. Jeg tror ikke, der er noget Land, saa vidt mig bekendt — men jeg understreger stærkt dette „saa vidt mig bekendt“ — hvor man saa let og hurtigt gennemførte Tiltrædelsen af Folkenes Forbund, og jeg tror, at vi bør vænne os til — det gentager jeg — meget nøje at overveje, hvad vi gaar med til, og hvor langt Konsekvenserne af det, vi foretager os, rækker. Og dette at udsætte sig for, at en hvilken som helst Arbejderorganisation — ikke i Tyskland, for Tyskland er ikke Medlem af Forbundet, men i Sverige eller Norge — indklager os for ikke at gennemføre vore Konventioner paa den rette Maade for derefter at faa hele dette Forhold behandlet derovre og blive udsat for økonomiske Tvangsforholdsregler, er Ting, som man naturligvis kan give sig ind under, men man bør ikke give sig ind derunder uden meget nøje at have overvejet, hvad det er, man gaar ind til.

Jeg tror, at man overhovedet overfor Folkenes Forbund — som jeg ser paa med megen Sympati, og som jeg tror, vi skal se at faa noget godt ud af, saa vidt vor ringe Evne strækker — skal være lidt kritisk, bl.a. ogsaa overfor Udgifterne. Denne Organisation de travail skal for 1921 koste 7 Mill. Fr. i Guld, og Monsieur Thomas skal deraf have 200 000 Fr. Det er et pænt lille Honorar for 8 Timers Arbejde i det internationale Socialdemokratis Tjeneste.

Vi er fra vor Side ikke Modstandere af 8 Timers Arbejdsdagen, forsaavidt den erkendes at være til Gavn for Arbejderne og fuldt ud at kunne forenes med de Krav, som maa stilles for at faa det hele til at gaa